

El Cul del Pou | Mar Ranot | Actualitzat el 12/02/2024 a les 11:29

La llengua no es toca



Que la llengua no es toqui no vol dir que ens l'hàgim de ficar a la butxaca. Al revés: el que cal és

utilitzar-la a tot arreu i amb tothom. Massa sovint als catalans ens fa vergonya d'ensenyar la llengua i, quan n'hi ha una altra, tendim a amagar-la, negligint que tan apta és la nostra com les altres a l'hora compartir experiències, emocions, sensacions. Que tothom faci servir la seva i nosaltres, la nostra. Voler canviar de llengua és absurd. I ja no diguem voler renunciar-hi. No hi ha res de més íntim que la llengua. Som el que som a través de la llengua, per això hem de tenir-la sempre a punt, però, alerta!, no la utilitzem de qualsevol manera, que fa barroer. Hem de mantenir-la sempre neta, àgil i fluida. No tothom té el do de la llengua, és cert, però a base de pràctica qui més qui menys és capaç d'aconseguir-ne un ús més que acceptable. Podem sentir, expressar, jugar i gaudir en contacte amb altres llengües, però així com no és possible veure-hi a través dels ulls d'un altre tampoc no és possible satisfer la set veient com un altre beu. Així és que traieu la llengua i no deixeu de fer-la servir, que reclosa es rovella i aleshores ve quan tot grinyola.